

Jacek Rydlewski

Kraków - Witkowice. Stanowisko II

Informator Archeologiczny : badania 19, 22

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko położone jest w południowej i wschodniej partii strefy krwędziowej zagłębienia bez odpływowego w obrębie glazjetyki na podłożu gliniastym. Zlokalizowano 27 obiektów, w tym 3 groby szkieletowe na obszarze 150 m².

Pierwszą fazę osadniczą na obszarze stanowiska reprezentują materiały ludności kultury ceramiki wstęgowej rytaj z fazy nutowej. Z osadą tą związane są 3 obiekty /nr 23R, 25C, 26/. Z obiektu 36 pochodzi materiał charakterystyczny dla ludności kultury późnej ceramiki wstęgowej z fazy IIa.

Osadnictwo ludności kultury pucharów lejkowatych rozpoznane na obszarze stanowiska reprezentowane jest przez osady z 4 faz rozwojowych tej kultury, a mianowicie:

- osada z przejściu II i III fazy,
- osada z fazy IIIb,
- osada ludności tzw. grupy "montewskiej",
- osada ludności tzw. grupy "radziejowskiej".

Brak jakichkolwiek śladów zabudowy w dotychczasowych badaniach może wskazywać, iż koncentrowały się na obszarze zabudowanym.

Obiekty 29 i 34 będące grobami szkieletowymi pochodzą z cmentarzyska ludności wczesnego okresu epoki brązu.

W sezonie 1985 obiektów związanych z cmentarzyskiem ludności kultury łużyckiej oraz osadą wczesno-średniowieczną nie stwierdzono.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Regionalnym w Słupcy.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW-WITKOWICE
Stanowisko II

Muzeum Archeologiczne
Konservator Zabytków Archeologicznych
w Krakowie

Badania prowadził mgr Jacek Rydlewski. Finansowało MA i KZA w Krakowie. Trzeci sezon badań. Wielokulturowa osada neolityczna.

Wykop o powierzchni 1 ara wytyczono w sąsiedztwie wykopu z 1976 roku, w południowo-wschodniej części stanowiska. Na głębokości 30 cm odsłonięto zarysy dwóch obiektów:

Obiekt 11. Jama ośmiokąta o wymiarach 300 x 160 cm, w profilu nieckowata, z dnem na gł. 50 cm. Wypełnisko, w górnej partii intensywnie brunatne, niżej jasnochrupalne - lessowe, zawierało niewielką ilość ceramiki i wyrobów krzemieniowych późnej fazy kultury ceramiki promieniastej.

Obiekt 12. Jama owalna o wymiarach 250 x 190 cm, w profilu nieckowata, regularna, z dnem na gł. 75 cm. Wypełnisko intensywnie brunatno-czarne z brykami polipy, zawierało ceramikę i wyroby krzemienne środkowej fazy kultury łęczyńskiej.

Badania będą kontynuowane.

KRÓLOWE, gm. Gimbrzyce
woj. opolskie
Stanowisko K

Konservator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadzili mgr Ewa Maruszak i mgr Klemens Macewicz /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych i kultury łużyckiej.

Stanowisko jest położone po północno-wschodniej stronie drogi polnej łączącej wieś Królów i Zawiszce, w odległości około 900 m na południowy wschód od wschodniego skraju wsi Królów, po północnej stronie strumienia zasilającego stawy hodowlane.

Odkryte zostało w sierpniu 1985 roku, w toku nadzoru archeologicznego drenarskich rowów melioracyjnych. Badania powierzchniowe na tym terenie nie dostarczyły żadnych znalezisk. Dopiero wykopy melioracyjne ujawniły 4 obiekty, sięgające na głębokości od 30 do około 50 cm, pod warstwą orną i warstwą podglebia. Wszystkie objęto pełnym ratownictwem, rozkopując w całości.

Wyróżniono jedną jamę o nieokreślonej funkcji, datowaną na neolit /kultura pucharów lejkowatych/ oraz trzy obiekty, zawierające w większości materiał kultury łużyckiej oraz neolityczny kultury pucharów lejkowatych. Wydzielono wśród nich: przyściemie budynku mieszkalnego, jedną jamę zasobową i jedną gospodarczą. W pierwszym z wymienionych obiektów poza ceramiką znaleziono fragment kamienia twardego, a w pozostałych jedno narzędzie krzemienne i kilka odłupków. Zabytki przekazane zostaną Muzeum Śląska Opolskiego.

Kontynuacji badań nie przewiduje się.